

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 680/2019
17.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Зоран Стојковић, адвокат из ..., против туженог Друштва за заштиту од ... „ББ“ Д.О.О. ..., чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради исплате зараде, решавајући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Бујановцу и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 17.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Бујановцу.

Образложење

Решењем Основног суда у Бујановцу П1 398/17 од 21.03.2018. године, ставом првим изреке, тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, одлучено је да се по правноснажности тог решења списи предмета уступе Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је уз акт П 3605/2019 од 04.12.2019. године предмет доставио овом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Основни суд у Бујановцу.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 4. истог закона, привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У конкретном случају, постоји спор између тужиоца - физичког лица и туженог - привредног субјекта. Стечај над туженим отворен је решењем Привредног суда у Београду Рео 31/16 од 25.11.2016. године. Истим решењем је потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације од 14.03.2016. године којим су обухваћена потраживања настала до 29.02.2016. године. Стечај над туженим обустављен је применом члана 66. Закона о стечају. Престале су и све правне последице отварања стечаја. Предметни спор започет је подношењем тужбе Основном суду у Бујановцу дана 26.12.2017. године. Предмет тужбеног захтева је наплата новчаног потраживања - зараде за новембар месец 2016. године.

Имајући изложено у виду, а нарочито да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због извршења плана реорганизације у смислу одредбе члана 166. Закона о стечају, а да је предмет спора захтев тужиоца за исплату зараде, у овом случају се не ради о спору поводом реорганизације и стечаја, па зато нису испуњени законски услови за успостављање надлежности привредног суда.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић